

Nazwa przedmiotu

Ruch sceniczny

Program studiów dla przedmiotu obowiązujący od cyklu kształcenia	2025/2026
Kierunek studiów	Aktorstwo
Tryb studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	Rok IV/ Semestr VII
Poziom kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Profil kształcenia na kierunku	Praktyczny
Moduł kształcenia dla przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Status przedmiotu	Do wyboru

Forma zajęć	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia
Warsztaty	45	4	Zaliczenie na ocenę
Razem za zajęcia dydaktyczne	45		
Praca własna studenta	40		
Ogółem	100		

Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów)

Brak wymagań

Cele kształcenia dla przedmiotu

1.	Wypracowanie narzędzi, wspierających świadome, czujące ciało, które poza gestem, układem ruchów czy choreografią staną się istotnym środkiem do budowania pełnej obecności postaci scenicznej. Badanie możliwości ciała, uruchamianie i rozwijanie wyobraźni, wrażliwości, czucia oraz pobudzanie twórczego potencjału.
2.	Zrozumienie relacji między ruchem i płynącą z niego informacją w działaniach indywidualnych oraz grupowych zarówno podczas tworzenia struktur jak i podczas improwizacji.

Efekty uczenia się

WIEDZA			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student zna i rozumie)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W1	Zna podstawowe zasady pracy z ciałem w przestrzeni scenicznej.	EUK7_W3	Ocena wykonywanych podczas zajęć zadań scenicznych
W2	Rozumie znaczenie ruchu jako środka ekspresji aktorskiej.		
W3	Rozumie zależności między ruchem, emocją i działaniem scenicznym.		
W4	Zna zasady bezpieczeństwa podczas wykonywania ćwiczeń ruchowych i działań scenicznych.		

UMIEJĘTNOŚCI

L.p.	Efekty przedmiotowe (Student potrafi)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
U1	Świadomie wykorzystuje ciało jako narzędziem ekspresji scenicznej w kontekście czasu, przestrzeni, kinesfery, zakresu, jakości, dynamiki, poziomów, płaszczyzn, kształtu, ciężaru, przepływu, energii, oddechu, intencji, impulsu, siły, rytmu.	EUK7_U3, EUK7_U4, EUK7_U5, EUK7_U6, EUK7_U9	Ocena wykonywanych podczas zajęć zadań scenicznych
U2	Zdobyte umiejętności stosuje do działań twórczych zespołowych w procesie przygotowywania materiału scenicznego.		
U3	Ma koordynację ruchową, świadomość ciała i orientację w przestrzeni.		
U4	Integruje ruch z działaniem aktorskim oraz interpretacją sceny.		
U5	Wykorzystuje elementy rytmu i dynamiki ruchu w budowaniu działań scenicznych.		
U6	Potrafi tworzyć proste etiudy ruchowe indywidualne i zespołowe.		

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

L.p.	Efekty przedmiotowe (Student jest gotów do)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
K1	Posiada zdolność do efektywnej komunikacji w ramach pracy w grupie. Wykazuje wrażliwość na partnera scenicznego i przestrzeń sceniczną	EUK7_KS1, EUK7_KS2, EUK7_KS3, EUK7_KS4, EUK7_KS5, EUK7_KS6	Ocena postawy i pracy w trakcie zajęć
K2	Potrafi działać interdyscyplinarnie oraz prezentować efekty własnej pracy twórczej.		
K3	Jest otwarty na eksperymentowanie z formą ruchu i ekspresji scenicznej		
K4	Rozumie znaczenie dyscypliny pracy i systematycznego doskonalenia sprawności fizycznej		
K5	Akceptuje konstruktywną krytykę i wykorzystuje ją w procesie rozwoju artystycznego		

Treści kształcenia

L.p.	Treść kształcenia (tematyka zajęć)	Liczba godzin
1.	Rozwijanie świadomości ciała – ćwiczenia na czucie ciała, postawę, równowagę i kontrolę napięcia mięśniowego. Ćwiczenia rozgrzewające i przygotowujące aparat ruchowy – elementy rozciągania, koordynacji i mobilności ciała.	4
2.	Ruch w przestrzeni scenicznej – orientacja w przestrzeni, kierunki ruchu, poziomy i dynamika działania scenicznego.	4
3.	Podstawowe zasady ruchu i sposoby poruszania się w przestrzeni scenicznej.	4
4.	Budowanie świadomości ciała w czasie i przestrzeni	4
5.	Odkrywanie zakresu możliwości i umiejętności ruchowych	3
6.	Świadome tworzenie fraz ruchowych oraz ich odtworzenia i przetworzenia na różne sposoby.	5
7.	Rozumienie przepływu między elementami ciała, gestu, wysiłku, emocji, przestrzeni.	3

8.	Uruchomienie pamięci emocjonalnej poprzez ciało.	3
9.	Zrozumienie ekspresyjnego znaczenie ruchu	3
10.	Poznanawanie relacji między ruchem a wynikającą z niego informacją	3
11.	Wpływ ruchu na budowanie postaci scenicznej	3
12.	Praca z oddechem i energią oraz aktywizacja, regeneracja, i relaksacja poprzez ruch i oddech	3
13.	Znaczenie pracy ze schematami ruchowymi i nawykowymi reakcjami.	3
Razem		45

Metody kształcenia

Forma zajęć	Metody kształcenia
warsztaty	<p>Metody podające i eksponujące: mikrowykład, prezentacja technik aktorskich</p> <p>Metody aktywizujące: dyskusje i burze mózgów, praca w grupach, improwizacje indywidualne, improwizacje grupowe / zespołowe, ćwiczenia fizyczne i oddechowe, symulacje sytuacji scenicznych, praca z rekwizytem lub przestrzenią, refleksja i autorefleksja, feedback koleżeński i grupowy</p> <p>Metody praktyczne: ćwiczenia ruchowe i ekspresji, próby sceniczne, improwizacje sceniczne pod kierunkiem, zadania praktyczne w grupach</p>

Warunki zaliczenia

Sposób zaliczenia
Wykonanie zadań / ćwiczeń / projektu podczas zajęć
Wykonanie zadań / ćwiczeń / projektu poza zajęciami
Obecność i aktywny udział w zajęciach
Ocena ciągła - progres umiejętności
Zaangażowanie i aktywny udział w procesie twórczym.
Postawa profesjonalna: punktualność, dyscyplina pracy, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i etyki pracy scenicznej, szacunek wobec partnerów scenicznych i prowadzącego.

Skala ocen:

6 – celujący (wybitny)

Wybitny poziom realizacji zadań, znacznie przekraczający wymagania programowe. W zakresie działań aktorskich pełna świadomość ciała, głosu i partnera scenicznego, bardzo wysoka samodzielność, dojrzałość artystyczna i twórcza inicjatywa.

5 – bardzo dobry

Bardzo wysoki poziom realizacji zadań. W zakresie działań aktorskich - konsekwentna praca warsztatowa, prawdziwość działań scenicznych, dobra współpraca zespołowa, wyraźny progres umiejętności.

4,5 – dobry plus

Wysoki poziom realizacji zadań. W zakresie działań aktorskich - bardzo dobre opanowanie podstaw warsztatu, aktywność i zaangażowanie, drobne niedociągnięcia niezakłócające całości pracy artystycznej.

4 – dobry

Poprawna i rzetelna realizacja zadań. W zakresie działań aktorskich - dobre opanowanie podstaw warsztatu, świadoma praca z ciałem, głosem i partnerem scenicznym, systematyczność i zaangażowanie.

3,5 – dostateczny plus

Spełnienie wymagań programowych na poziomie podstawowym. W zakresie działań aktorskich - widoczna praca i postępy, choć z zauważalnymi brakami w konsekwencji, świadomości lub samodzielności artystycznej.

3 – dostateczny

Minimalne spełnienie wymagań przedmiotu. W zakresie działań aktorskich - realizacja zadań na poziomie podstawowym, ograniczona świadomość warsztatu, niewielkie postępy, konieczność dalszej pracy.

2 – niedostateczny

Niespełnienie podstawowych wymagań przedmiotu. Brak przygotowania do zajęć, niska frekwencja (75% godzin zajęć z udziałem nauczyciela akademickiego zaplanowanych dla przedmiotu), niewystarczające zaangażowanie lub brak postępów uniemożliwiających zaliczenie.

Rozliczenie pracy własnej studenta

L.p.	Czynności w ramach pracy własnej	Szacowana liczba godzin
1.	Wykonanie ćwiczeń lub zadań po zajęciach (jako utrwalenie lub rozszerzenie treści z odbytych zajęć)	10
2.	Praca nad rolą	10
3.	Przygotowanie do prezentacji scenicznej	15
4.	Lektura obowiązkowa	20
Razem		55

Literatura obowiązkowa

1.	Tomasz Rodowicz, Małgorzata Jabłońska, Elina Toneva, Trening Fizyczny aktora. Od działań indywidualnych do zespołu. Łódź 2015, Wydawnictwo PWSFTviT
2.	Eugenio Barba, Nicola Savarese, Sekretne Sztuka aktora. Wrocław 2005, Ośrodek Badań Twórczości Jerzego Grotowskiego i Poszukiwań Teatralno-Kulturowych
3.	Eric N. Franklin, Świadomość ciała. Warszawa 2007, Kined

Literatura uzupełniająca

1.	Bonnie Bainbridge Cohen, Sensing, Feeling, and Action. 2008 USA, Contact Editions Northampton, MA
2.	Sonia Nieśpiałowska-Owczarek, Katarzyna Słoboda (red.) Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy. O improwizacji tańca. Łódź, 2013, Muzeum Sztuki w Łodzi
3.	Jean Newlove & John Dalby, Laban dla wszystkich. Warszawa 2011, Kined
4.	Richard Schechner, Performatyka. Wrocław 2006, Ośrodek Badań Twórczości Jerzego Grotowskiego i Poszukiwań Teatralno-Kulturowych
5.	Detlef Kappert, Archetypy, symbolika ciała, obrazy wewnętrzne. Warszawa 2004, Orion